

Nr 143.

Av herr **Johnsson** i Stockholm, om särskild reglering av export av vilda djur.

I den dagliga pressen bekantgjordes under hösten 1949, att en dansk djurhandlare i Sverige inköpt 5 björnar, 4 älgar, 12 renar samt några uttrar och järvar för att utföras ur landet och uthyras till cirkusar och djurparker.

De förhållanden under vilka sådana infångade vilda djur få leva utomlands, då de kringförs från ort till ort för förevisning, torde icke vara bättre, snarare sämre än i vårt land. Då i Sverige enligt Kungl. Maj:ts förordning av den 30/12 1916 förevisning av odresserade vilda djur vid cirkusar och menagerier är förbjuden, måste det anses vara oriktigt och inkonsekvent att tillåta export av sådana djur för samma ändamål.

Sveriges djurskyddsföreningars riksförbund har under 1947 till Kungl. Maj:t ingivit underdåniga framställningar om förbättrat djurskydd i olika avseenden, bl. a. beträffande vilda djurs förevisning vid cirkusar, och kungl. veterinärstyrelsen har i september 1949 avgivit underdånigt utlåtande angående dessa framställningar och därvid i ovan nämnda fråga yttrat: »När det gäller rovdjuren, framför allt de större, och rovfåglarna samt djur, vilka i vilt tillstånd leva i vatten, t. ex. sjölejon, synes saken ligga annorlunda till. Dels tror man sig veta, att dressyren av dessa djur är långt ifrån smärtfri — enligt vissa uppgifter skulle t. ex. lejon och tigrar göras 'hantlerliga' förmedelst upprörande metoder — dels förvaras djuren under transporter och mellan föreställningarna på ett sätt, som icke nämnvärt avviker från de förhållanden som råda vid de förbjudna menagerierna. Härtill kommer att själva förevisningen, som i de flesta fall synes bereda de mer eller mindre hårt dresserade djuren väsentligt obehag, icke torde kunna tillmätas något värde som vare sig uppfostrande eller upplysande. Tvärtom torde, såsom Riksförbundet yttrar, densammans syfte vara att utgöra ett nervpåfrestande moment för att tillfredsställa nyfikenhet och sensationslystnad.

I anslutning till det anförda och under erinran om vad i ämnet uttalades å s. 22 i första lagutskottets utlåtande nr 28 i anledning av prop. nr 43 till 1944 års riksdag, vill veterinärstyrelsen följaktligen förorda, att frågan om begränsningar i rätten att i cirkusar förevisa dresserade djur upptages till förnyat övervägande i anslutning till ovan anförda synpunkter.»

Vid en förestående bearbetning av djurskyddslagen och därmed samman-

hörande förordningar samt jaktlagstiftningen synes även frågan om export av svenska vilda djur böra bliva föremål för lagstiftningsåtgärd.

Åberopande det anförda anhålles,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa, att Kungl. Maj:t ville efter erforderlig utredning i ärendet för riksdagen snarast framlägga förslag till bestämmelser för särskild reglering av export av vilda djur.

Stockholm den 24 januari 1950.

Joh. W. Johnsson
i Stockholm.
